

CRÒNICA | 26/06/2011

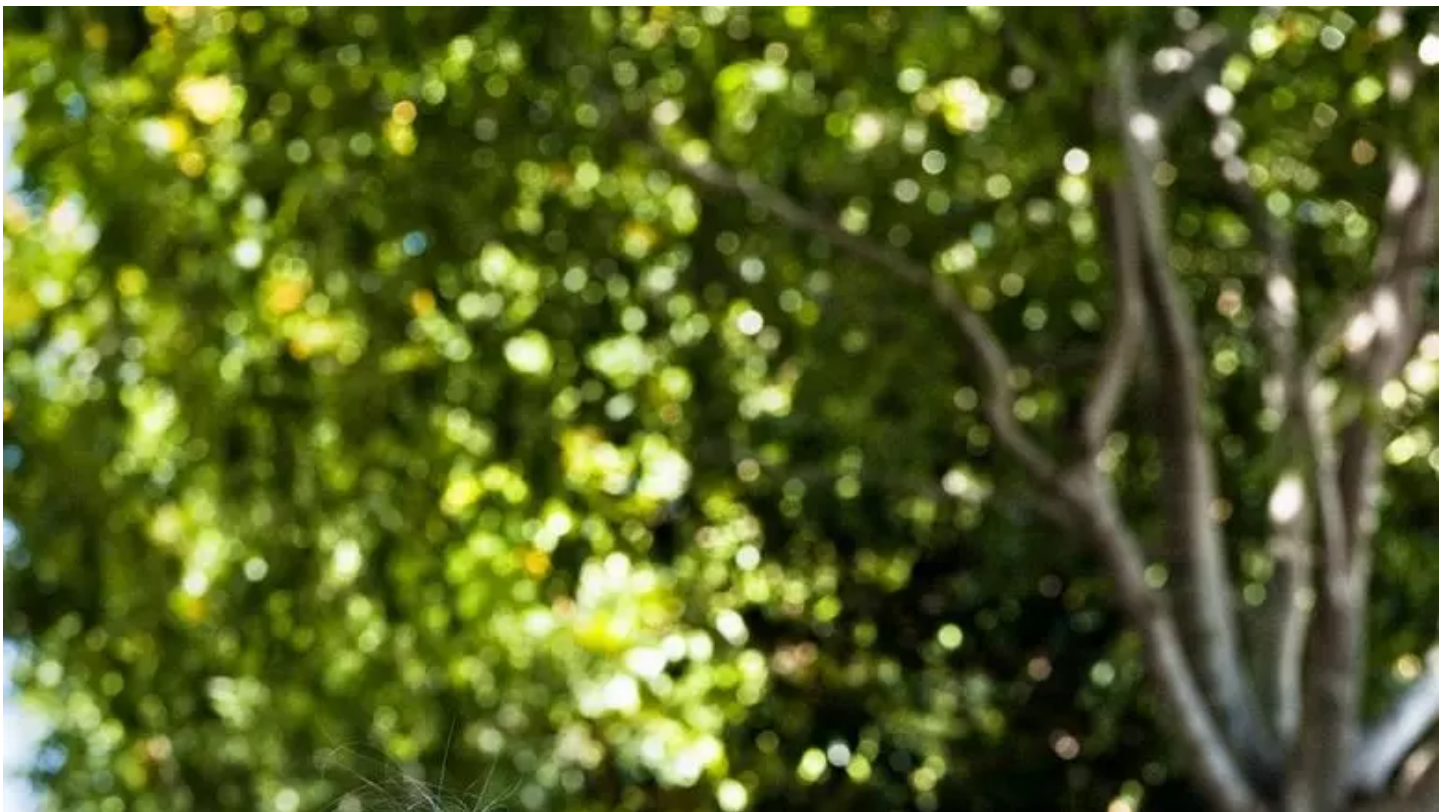
Miren Etxezarreta: "S'està exagerant la violència per desprestigiar els «indignats»"

Solucions "No podem pensar que sortirem de la crisi a base d'exportacions, cal aplicar mesures noves" 15-M "Els 'indignats' el que fan molt bé és protestar, no podem demanar-los que en quinze dies tinguin solucions concretes a problemes històrics"

Maria Ortega

🕒 4 min

1 🗨️ 📌 🔄 📄

Etxezarreta és catedràtica d'economia aplicada a la UAB .

Economista crítica i compromesa amb els moviments socials, Miren Etxezarreta ha estat, juntament amb Arcadi Oliveres, un dels rostres que s'han associat aquests últims dies a les consignes dels *indignats* . Més que per la seva participació en alguna de les xerrades a la plaça de Catalunya per la intervenció en l'acte previ a l'intent d'aturada del

Parlament, el 14 de juny a les portes de la Ciutadella. A hores d'ara, es mira amb escepticisme la reacció política i mediàtica que va suscitar aquella mobilització i manté el seu suport a tota la gent que ha dit prou a la manera de funcionar establerta. Els encoratja a no acceptar certes regles del joc. I ho fa des de la saviesa de qui ha estudiat els errors que es repeteixen de forma cíclica.

El capitalisme ha funcionat malament o anava de manera inevitable cap a aquesta crisi?

Sempre hi ha hagut i hi haurà crisis. El capitalisme en si mateix té elements que hi condueixen. El que és difícil de predir és la manera com es manifesten aquestes crisis. Ara s'han conjugat problemes com l'explosió immobiliària, la bombolla del crèdit, els salaris que no s'han adaptat durant molts anys i han generat falta de demanda... Però en el capitalisme, tard o d'hora, sempre hi ha crisis. Del 1945 al 1970, al món desenvolupat no n'hi va haver i hi ha persones que van creure que s'havia après a superar-les, però la idea se'n va anar en orris amb la crisi dels 70.

Per on se surt d'aquesta crisi?

La Unió Europea està aplicant solucions que no són les adequades perquè impedeixen que les economies creixin. Seria necessari que els empresaris tinguessin capacitat per invertir, per incrementar la seva capacitat de producció i generar llocs de treball. Tot el que s'està fent ara no porta a augmentar la capacitat de venda, sinó al revés. Hi ha qui diu que el que es farà serà exportar i pensen que es pot sortir de la crisi a base d'exportacions. A mi això em sembla impossible en un país com el nostre. Per sortir d'aquesta crisi hauríem d'exportar tant que amb les condicions actuals -amb un euro i una competència potents- és pràcticament impossible, i caldria prendre d'altres mesures.

Semblava que la societat estava mig resignada davant d'aquesta situació, però els *indignats* han posat de manifest que no és així...

Els *indignats* aquí i a Grècia i a Islàndia i a molts llocs. El que ha passat és que la crisi s'ha anat agreujant fins al punt que tenim cinc milions d'aturats i entre quatre i cinc milions de persones en economia submergida amb salaris decreixents i molta precarietat. La gent no és tonta i reacciona. S'ha trigat perquè hi ha una certa lleialtat amb alguns partits polítics i sindicats i, d'altra banda, hi ha molt d'atur i això sempre espanta, perquè majoritàriament es prefereix perdre prestacions abans que perdre la feina.

Com veu les idees dels *indignats* ?

Em sembla que el que han fet molt bé és protestar i aquesta actuació és important i vàlida perquè el que diuen és "això no ens val". Però resulta que hi ha qui els està demanant que en 15 dies tinguin solucions tècniques, o si més no propostes, per a tots els problemes d'una societat que fa 50 anys que va malament, i això és una barbaritat. Hem estat anys i anys sense que es mogui res, i de sobte a gent que no té cap infraestructura ni experiència prèvia li exigim concreció. Home, donem-los temps! I poder, perquè per demanar coses concretes i avançar-hi cal cert poder. Si jo fos un membre actiu dels *indignats* diria: "He vingut a protestar , el problema de com solucionar les coses és seu".

Com pot continuar el moviment?

No ho sé, però crec que ja han demostrat que han estat molt capaços d'organitzar-se i fer passos endavant coherents i sensats. Ja continuaran. La manifestació del 19 de juny va ser un èxit, i al principi no s'havia pensat fer cap manifestació. Aniran sortint coses. No podem pretendre que un moviment que ha sortit de forma espontània i amb

molt poc temps ho tingui tot fet i programat, perquè això seria un altre partit o sindicat. Estan aprenent a fer les coses d'un altra manera. Els governs no es volen plantejar de debò què està passant i per què ha sorgit aquest malestar i busquen desprestigiar-los com sigui.

Els fan campanya en contra...

Absolutament. El tema del tractament que es va fer dels fets del Parlament sí que va passar totes les línies vermelles. La reacció va ser completament exagerada, d'histèria total. No dic que estigui bé insultar o escopir, però no poden treure les coses de lloc com van fer. El que passa és que estan molt espantats i busquen la manera de convence's ells mateixos que la protesta no porta enlloc. Per això es fa tanta incisió en la violència.

Tenen el seu suport?

Els dono tot el meu suport, però no pretenc que siguin perfectes o que ho tinguin tot fet. És un moviment que s'està gestant i això ja és molt valuós. Quan es van crear els sindicats i els partits socialdemòcrates a finals del segle XIX i principis del XX no s'ho van trobar tot fet, ells s'ho van anar construint tot. Ara sembla que fins ahir no s'hagués fet res, quan fa anys que hi ha moviment. Hi ha noves formes i més visualització, és cert, però tot aquest moviment no surt per generació espontània.